

Og Venstre tror jo heller ikke selv paa, at det kan skaffe Flertal. Venstres Ordfører sagde forleden selv om vi faar et Forlig mellem Konservative og Venstre, tror jeg ikke, det er muligt at samle et Flertal ved en Folkeafstemning om et saadant Forligsforslag. Derfor skal Venstres Ordfører heller ikke have den Opfattelse, at der fra socialdemokratisk Side er Ængstelse for, at der skal naas et Forlig mellem Konservative og Venstre. Er der ikke Begejstring indenfor Venstre i Dag for Venstres Forslag, bliver denne Begejstring dog endnu mindre, naar man skal til at forringe det ved et Forlig med Højre, og skal de Konservative, der i Dag har faaet at vide af den militære Sagskundskab, som man tidligere var begejstret for, at deres Forslag giver for lidt, gaa endnu længere ned, bliver Begejstringen hos de Konservative dog ikke større af den Grund. Se, naar Stillingen er den, tror jeg, man vil forstaa, at det ikke er os, som er ængstelige for, at de to Partier skal naa til et Forlig, thi dette Forlig vil føre til det samme, som den højtærede Finansminister og den højtærede Forsvarsminister oplevede, da de lavede Forlig i Begyndelsen af 90'erne: Befolkningen vil vende sig fra disse Partier.

Venstres ærede Ordfører drog en Mængde Sammenligninger mellem før og nu og talte om Folk, der havde Venstre navn. Naar vi nu ser paa, hvad der er sket her i Vinter, saa forstaaer man, hvorledes det Parti, der kalder sig Venstre, fuldstændig har brudt med det, som Venstre kæmpede for, da det stod som Oppositionsparti. Det ærede Medlem Hr. Brorsen synes, det er mærkeligt, at de Radikale og Socialdemokraterne er kommet saa nær til hinanden, og tror, at en Del af de Radikale vil vende tilbage til Venstre, naar de opdager, at det radikale Parti er kommet for nær til Socialdemokratiet. Paa Folketingets Talerstol stod der en Gang en Venstremand, der repræsenterede den samme Kreds som Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Brorsen, og denne Venstremand talte om, at en Alliance mellem Venstre og Socialdemokraterne var den sundeste og sandeste, fordi det, som disse Partier kæmpede for, var, at det var Flertallet i Danmark, som skulde raade, og fordi de havde saa mange Opfattelser fælles og fælles Grundsyn. I Dag staar det ærede Medlem Hr. Brorsen her, og han skulde give sig til at læse, hvad hans Forgænger i Kredsen, Jens Busk, sagde om den Alliance, som det ærede Medlem i Dag er ved at indgaa. Han talte om, at der mellem de Radikale og os kun var nogle Meters Afstand, og til sidst var der vel kun Luft,

men jeg vil sige, at saadan er det jo allerede i Dag mellem Venstre og de Konservative, og naar der nu naas en Overenskomst i Militærspørgsmaalet, saa er den nye Udvikling jo fuldblyndet, saa kan vi faa det nye Parti, og da Venstre har sit Speciale i Navneforandringer, og de Konservative jo ogsaa har lagt sig efter den Ting, kan man vel vente — ja, jeg ved saamænd ikke, hvad det nye Parti kan komme til at hedde, men det kunde jo f. Eks. hedde det konservative Venstre, saa har man taget lidt af begge Partier; og et saadant Navn vil i hvert Fald komme til at passe, thi det er jo, hvad der kommer ud af Sammenlægningen.

Venstre forbereder sig paa at kunne have det godt med de Konservative. Vi erindrer endnu, hvorledes Venstre, da det stod i Opposition, maatte døje, fordi de Konservative var saa umaadelig kristelige; Gud stod først i deres Valgsprog for at vise Modsætningen til de daarlige Kristne, som fandtes indenfor Venstre. Det var den Gang, Kirkeministeren og Forsvarsministeren talte om, at vi skulde have Religionsundervisningen i Skolerne afskaffet, og Højre stod op og sagde, at det var et Bevis paa, at Venstre var daarlige Kristne. Nu har Venstre omvendt sig, det skal indrømmes. (Afbrudelse af *Forsvarsministeren*). Ja, hvorfor taler den højtærede Forsvarsminister saa ikke med sin Sidemand, den højtærede Undervisningsminister, som for Tiden ligger i Konflikt med nogle Byraad, fordi de ikke vil have Religionsundervisning nok i Skolerne? Den højtærede Forsvarsminister skulde benytte sin Indflydelse overfor den højtærede Undervisningsminister, der, som vi saa ved anden Behandling af Finanslovforslaget, ligger i Konflikt med nogle Byer om, i hvor mange Timer der skal undervises i Religion i Kommuneskolerne. Og da Venstre forleden holdt Delegeretmøde ovre i Jylland, indledede man dette med en Gudstjeneste. Saa vidt har de Konservative dog endnu aldrig drevet det, til Trods for at de har haft Gud først paa Programmet. Ved at læse om denne Gudstjeneste, kom jeg i Tanker om en Udtalelse af den højtærede Kirkeminister. Han sagde en Gang, — det var da han blev bekæmpet fra konservativ Side for sin Mangel paa Religion — I skal tage jer i Agt, hvis nogen kommer og vil sælge jer en Ko i Jesu Navn, for saa er den sikkert trepattet. I skal passe paa disse gudelige Kohandeler, for Vorherre og Kohandel skal nu holdes hver for sig. Jeg kom til at tænke paa denne gudelige Kohandel og Ministerens Udtalelse om den